

כָּל כְּתָבִי
מִיכָּה יוֹסֵף בֶּרְדִּיזְבַּסְקִי

פרק שני

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח
www.daat.ac.il

M. J. Berdyczewski's
(bin Gorion)
Hebräische Schriften

~~~~~  
**Zweiter Band**  
~~~~~

Aus dem jüdischen Sagenschatz

• **Teil II**
Nachtalmudische Zeit

Verlag „Achisefer“
(Berlin-Warschau)

Buchdruckerei H. Itzkowski
Berlin 1913

כל כתבי מיכה יוסף ברדייצנסקי

פרק שני

מאוצר האגדה

קובץ ב'

אגדות עם

ככל

אגדות מהימים שאחרי התלמוד ועד עתה

הוצאת חברת "אתיספר"
(ברלין + ררטורי)

ברלין

שנת תרע"ד לפיק

בדפוס צבי הירש איסצקאווסקי

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

**כל הזכויות של הכותבים שמורות
בכל הארץ**

אנדורות עם

אנדורות

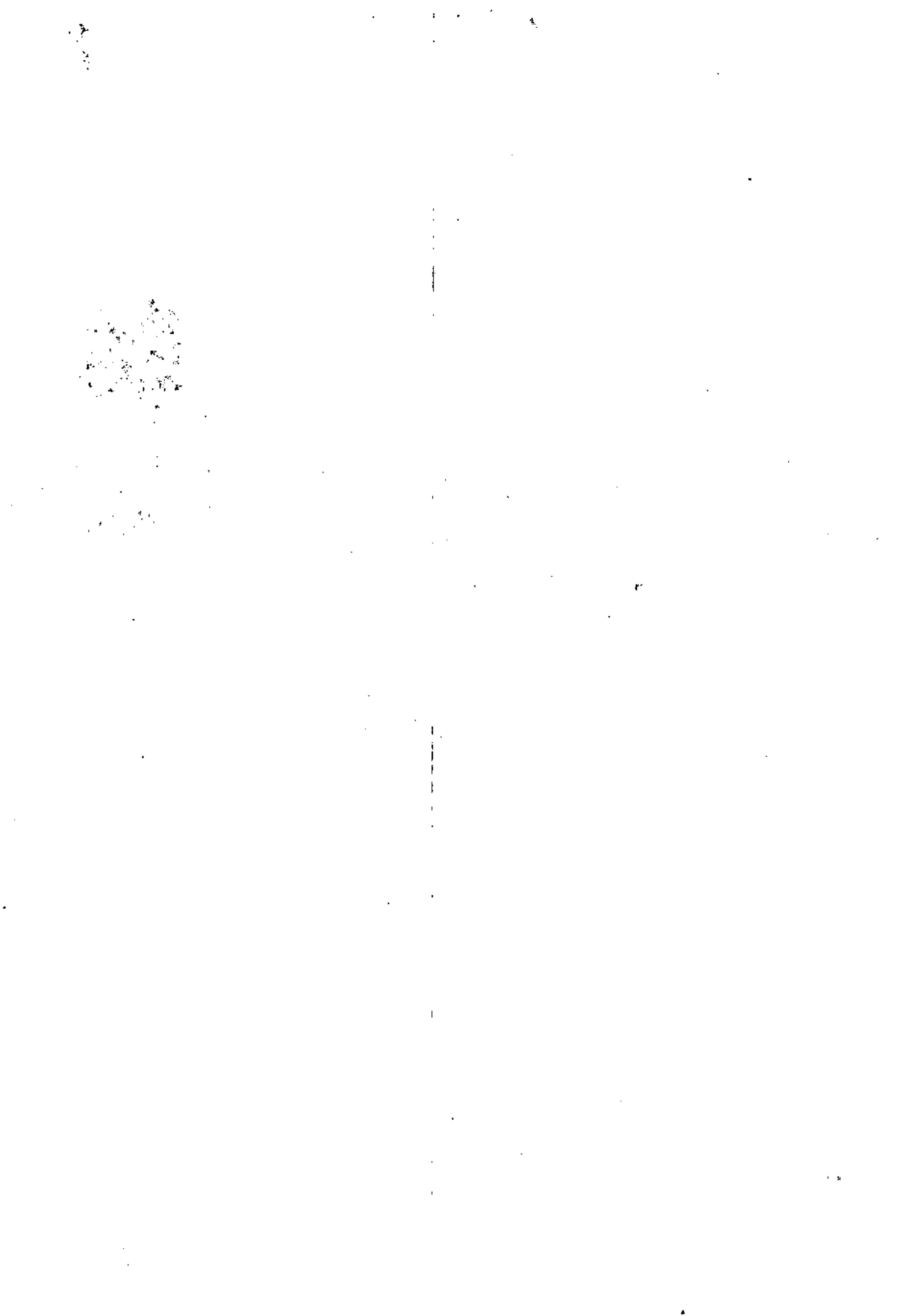
משמעותם שאחרי הタルמוד ועד עתה

אספן וחבינן בן גוריון

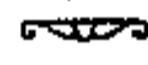
והביאן לרפום

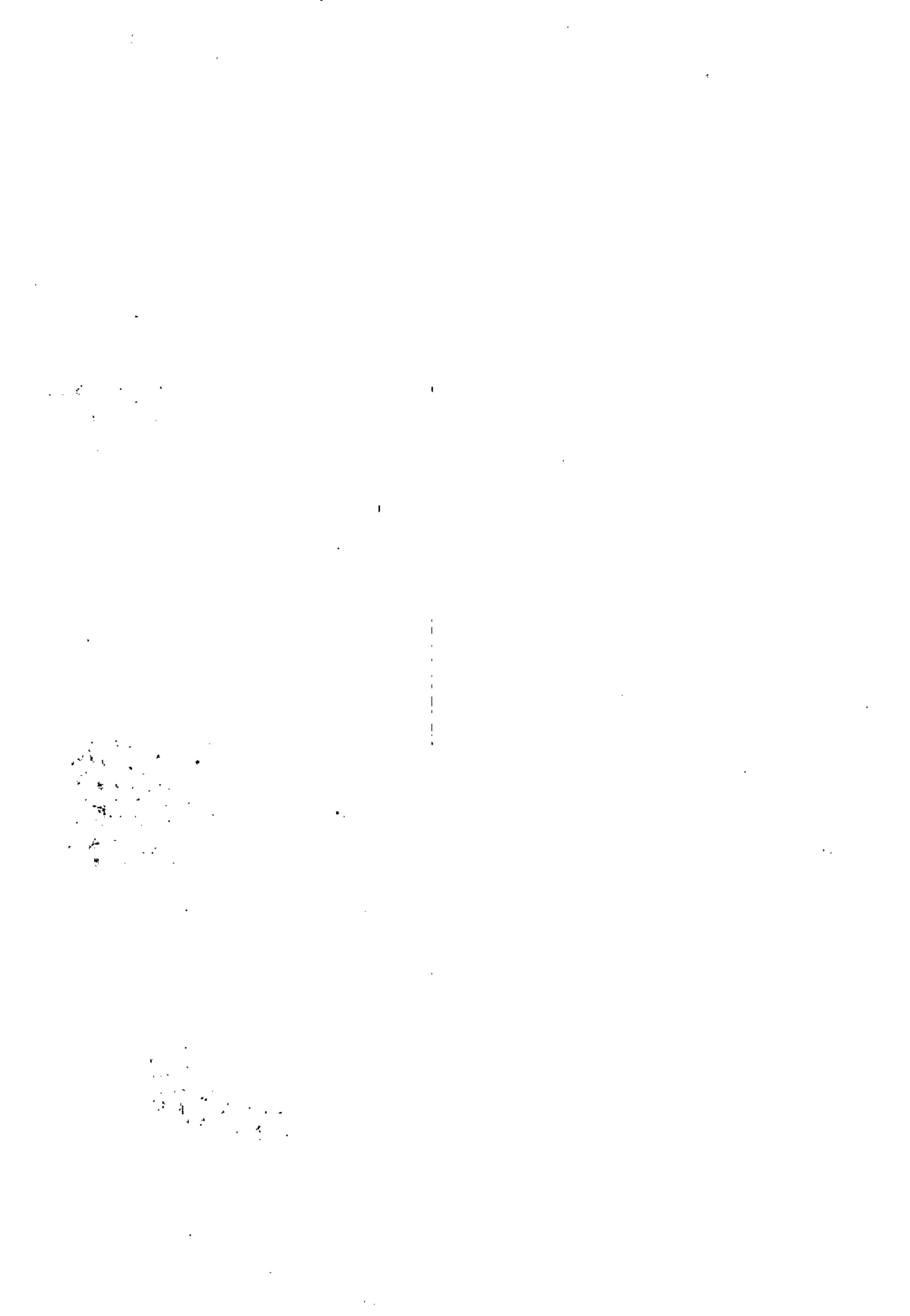
מיכה יוסף ברדיצבסקי

ברלין תרע"ד

אנדרות עם

תוכן העניינים

IX-X	תוכן
X-XI	zionim
XII-XV	הקדמה
3-64	ספר חמישין: דבריו חזון בפרק 4—8 במרותים 6—4 מספר חילאות 9—6 תאוויו הזהר 10—9.
	עוד טרחב: הטרותים 11—14 עלית 15—14 גניעון מהגנה 15—19 עד מגניעון וניגונם 22—19 שני חילאות 23—22.
	טגאללה וטפדות: טגאלה 25—24 יצורי הדמיון 27—25.
	עוד טגאללה: מספורי ירושלים 29—28 קברים 31—29 נכדי חיל 81—82 הנמריות 88—82.
	כוAliyah ומשיחיות 41—34 עד סבוי השבטים 45—48 סבויים 49—45 בני השבטים 48—42 עד סבוי השבטים 45—48 סבויים 49—45 עוד ספוריים 51—49.
	כבאים ומשיחיות 58—52.
	סגולות הרוחות 62—59.
	ספוריים 64—68.
67-132	ספר שש: סמץ' וטראוב סוטי הנזרות 68—67 מספורי מסע צלב 72—68 שני ספוריים 74—72. גדוליים ואנשי מעשה: מספורי ר' יהודת התסיד 76—76 קדושים 79—76. טאודעות וטעמים 84—80. מספרוי ירושלים 86—86 ספוריים יהודים 88—86.
	ספרוי אגדה 94—89 עד ספרוי אגדה 100—94.
	ספרוי בדים 116—101 ספוריים יהודים 124—116.
	ספרויים ומשלים 128—125 מעש כשי אמנים 180—128 עד משלים 181—180 טפל ברכיה הנקדן 182.
135-200	ספר שבע: משני עולמות טפלת החשן 148—148 שני ספרויים 151—148. אנדרות הארי ותלמידיו 155—152.

- שניהם ספוריים 158—156.
- סראשית מעשי מושיח נוביאו 176—159.
- ועוד על המשיח 192—177.
- כפורים שנים 200—198.
- ספר שמיניו:** ספורי חסידים
סהרב ועוד 220 208.
ראשונות ואחרונות 226—221.
תזומות ומעשים 280—226.
ספרוי הדמיון של רבינו נתן 284—203.

ציונים

- § מדרשים קטנים וספרים שונים:
אבקת רוכל — אגרת תין לחרביכת — אלוד הדני היצאה א. אפשטיין — אותיות המשיח — אשבל הבור ליהודה מדין
ביתההדרש, חדים שונים.
גורות ישנות תרגז.
- דבר אליזו לאלייז קפסל — דברי אסף לר' יוסף פטברג, הוצאה א. ברלינר.
חיכלות רבתי — חנסות להיכלות רבתי — לקוטי חנסות היכלות — פרקי חיכלות.
חבור יסת מהישועה (ספרוי מעשים לרבענו נסים גאון).
ילקוט תרעומים — יוחנן לתולדות ולהנכת ישראל.
לוח ארץ ישראל.
- טאורהות צבי — מבשת ציון — מדרש כונן — מסכת אzieilot — מסעות רבינו בנימין
— מעין חוכמת — מעשה נסים — מעשיות — טקרה כפשו — משלים שועלם.
גבאות היילר — גסית דוד תראובני.
סבוב רבבי פתחות — פרד בן עין א. ב. ג. — פרדר רב עטרם גאון — פרדר חרומות —
סדר עולם זוטא — סדר רחות — ספר הווזר — ספר הקנה — ספר זכרון אחד — ספר חנוך
— ספר חסידיים.
- עתק התבכא — עתק המלך — ענייני שבתי צבי לאתרן פרויינן:
פרק דרבי אליעזר.
קבע על יד לטקסי נרדמים חלק ב' ר' — קבע צורתו עברי — קישור צוית טבל צבי.
רשימת אוצר חסדיים של דוד קויפטאנן — רשימות שלמה ב' שטען ואלייעזר בר נתן.
שאריות ישראל — שבחי ירושלים — שבת יהודה — שלשת תקלה.
תולדות חזאייס, ניקשטייר חלק ב' ו' — תולדות שבתי צבי למאת בריל — תורה
הקדנות ליעכץ.
- § קונטרסים וספרוי מעשיות עברים ויהודים, סתמים,
אגודות עם — אגרת צפת — אמונה צדיקים.
מוראים גודלט — מעשה הנගולים החרש ביהדות — מעשה הקדושים — מעשה מישוף
דילח רינה — מעשה נורא משטייך — מעשיות פובים — מעשיות חרסים. — מעשיות נוראים
ונפלאים — מעשיות פלאות — מעשיות מצדייק יפהו עולם — מעילות עדיקום התודש — משלות.
נוראות אגשי מעשה — נפלאות גודלות.

ספורי אגדה — ספורי אנשי שם — ספורי מעשיות ליטרא"ן — ספורי סעניות חරשים —
ספורי עם — ספורי פראג בעברית — ספוריים יפנים — ספוריים כמי השםעה.
עשיר אודות.

קונטרסים יהודיים — קונטרסים יהודים יראות — קונטרסים יראים — קונטרסים עניים.
שבחי הארץ — שבחי הבש"ט.

§ עתונים ומאספים:

הבר — חותן, יrotein — היידן — העולם — הפלול הצער — השחה, ורשו — יובר
— טולדת — ספרות — רישומים.

הקדמה לברד השני

אמיר המאסף, אם קשה היה סדור הדברים בפרק הראשון, שכאו בו פרקי האגדות מימי המקרא והתלמוד, קשה זה עוד יותר בהפרק הזה, שטכnil את פרקי האגדות מהימים שאחרי התלמוד והלאה. בתקופות של ימי המקרא והתלמוד יש לנו איזה קיימן חולדיים קבועים בקירוב, שעל פיהם ניתן את מלאכתנו בפרי הספרות והחוזן השיכים להימים ההם ו特斯פרים מהימים ההם. תחת זה בעיתים שטימי הנלה והפיזור לארצות רבות הכל משמש בערוכוביא, עד כי גם המומחים בחקר התרבות נbowים לרוב בקביעת המועדים לeterminate ולזמני חבור הספרים ועתמדיים לרוב לפני חידות שקשה לפותרן.

הנה רשטי מעשים ונודדים רביים, רשטי חלייפות ותמותות שונות וצינוי סביבות חדשות בכל סעפם. ביחד עם אלה וכחותאות מאלה הרבה דבוריאנודה ודברי חזון שונים. וכי שיחפור בכרות הללו, יעמול בטלאה רכה גם לדורות, ומה גם ליהיד. הרי בכך בכאן לרוב בדברים מטוביים ועקלקיים, עד שקשה לסמן כל מבוא ולדעת איפה ההתחלה ואיפה הסיום. הנה יצירותיהם והנה יצירות יהוד, רק של יחיד. הנה דברים מקוריים מתangelים בגולגול מתיילות, והנה דברים שאוביים ממקום אחר; הנה יצוריים לוקאים זה מזו, ולאידך הנה אילנות רבים עוטדים בשורה אחת, וכל אחד שונה מחבירו, כאלו אינם יונקים מפרק אחד. יש שהנק אומר לבקש אך ספרי הצبور ולשםוע את שפת הגוי כולו, והמית היהודים באה ונאותה בתוך נשטחן. ולהפוך, הנך עוזב את הזרק והולך בצד הדרכיהם, והנה קול אנקת הצבור ברמה נשטעה. עירוב-ספריות בספר ובעם וגם בנשיטה העם. נקרו הנבלים בין מעלה ובין מטה, בני-אדם אומרים להרמות לבניאלים והשיטן בא ולחום בשניהם. נצחונות וירידות! אמונה-דאtan וצעקה צער, מה אפשר לשיר או לכתב שנית מנילת הקינות.

בתבירה-ה Krish כתובים וחותומים בטספר ספרים כך וכך, שנתקבלו לאוצר הצבור, ובטספר ספרים כך וכך, שנשארו מוחץ לחותם הצבור; טספר ומניין לטולם. וים התלמוד

הוא אמונה רחבה ונ дол ורובה מנהלים הולכים אליו ומשתפים בו, אבל אפשר להצביע גם לו נבולים. כמו כן גם את חקר סודות הרחבה של המדראשים מדע. הרי מדורי ההלכה והאגדה העתיקים, שנעשו כבר לקני האומה ושתקירים על פי דרכם אוח שתי הטעות, תורה שבعلיפה ותורה שבכתב; והרי פה גם חלקו מדראשים נישנים וחדרשים ההלכים ונדרשים על יד הראשונים ועוזבים אחד אחר את בתי הקברות של אוצרות הספרים וכתבי היד, ובאים זומפיצים אור על הקודמים להם או נס סוחרים אותם בהרבה וטנגלים מהם חזונות וشهיפות, שלא מצאו אותם בצביהם זה עד כה. אבל לכל אלה יש מספר ומניין, אפשר להשווות כל החלקים השונים זה לזה, וגם אפשר לדעת השתלשלות האגדות ולעמד על הסתעפותן והחלקוותן; והרי בנווע לפרשנות אלה הרבה מבואים וסתחות, ספרי כללים ורישיות. ואם בא אדם ואומר: את כל הכתוב בספריו התלטוד והמדרשים חז עיני יודע אני את תוכנם וטולכם — האtan לו.

חתה זאת, אם בא אחד ואומר: התבוננתי בכל ספרי ישראל מהיטים שאחרי התלטוד ועד עתה, וכולם נפתחו לפני — אל תאtan לו.

אין קץ לספריו הלהה ותחקר. אין קץ לשאלות-תשבות, לרשותם דברידיות, לספריו וכחים, לזכרון, לנכבי מסעות, להזכרות טהיר ימי נדולים וקדושים. אין קץ לפיזיטים ולטומרים, לתחייה ולקנית, ואין קץ למספר הקונטרסים של צואות וטנוולות, של תרומות ומנחות, של קינות ולחשים. והאגדה באה ומלפה בטלם, נשכח פגולם או נס שואבת מכולם. אין פנה בנפש העם, הקהלה והחברה, בכל ממלכת השמים והארץ, אין אף באדם, אין איש, משאנفس, עיקר ומחבולה בחיים, שלא נמצא שוב ספרים נושאים ונתחנים עליהם; והרי ספרים לספרים וקצור טהפרים וילקוטים ממפרים, וזרו ונפנשו בחזון אחרי חזון מערצת המוטאה והטהרה, הקודש והחול, הרע והטוב, הצער והשבח, האtan באלהים ואמונה בקסמי-קסמים. ואם מאה שנים יהיה האדם ואת כל חייו ידריש אך לחפש בכל אלה, לחפש את נצעי האגדה המפוזרים בין אלה ולהתבונן בהם, אך מעט מוער ידע; והשאר, אשר לא ידע, יבוא ויטפח על פניו ויאטר לו: לו גם את ידעת אחרת ידעת.

בודאי יש טפתות וספרים-שטוח מדרעים רבים גם למקצועות האלה והרבה הרכה לט' רשיות בספרים בין של אוצרות הכלל, בין של אוצרות היהודים. והלא דזקא חכמת-ידיעת הספרים אצלנו רחבה ונשאה לטעלה ראש. וברם זכורים הם לטוב כל אלה החכמים שהתיחו את עצם באלה של תורה, להזות מונים וספרים למספר בני יעקב. אבל גם העטיל הריב הזה לא יוביל אל התרבות הנרצה במערכת האגדה. כי היא תינח בספרות טפודורה ובדברים נערכים לטוי החוכן ושבאמת שטוח הספרים מעידים על חכמת, אז

טיעליים ציוניים ויבלים להיות לעיניים; אולם לא כן אנחנו, שאין סדר למשנהנו ושבתו ענייני חקים ומצוות מתערבים תזונת זכרונות ושבספרי כללים לארבעה חלקים "שלחן-עורך" נמצאו אנדרות וספרים . . .

נem בקובץ השני מאגדות בא אך מעט מהגנום וספון כחלי הספרות. לא כל אשר יש לט באנגדה ידעת, לא את כל אשר ידעת בחורת לי לעבדתי; וنم לא כל מה שאטרתי לכחים סיק היה בידי לעשות. ואם ימצא הקורא, שאין שווייה משקל בין הטעויות השונות שבאו בספר, או שדברים חשובים חשובים חסרים אצלי לנמי, ולא יבין מדוע הרבייתי באלה וקצתה באחרים, או מروع בחורת באלה והנתתי את אחרים — אל נא יבוא לבקש באה טמרה ידועה או טעמי מפורשים. כי מלבד סכת פוזר המקורים וקשי השימוש בכולם, מלבד שהרבבה נחסר מאונס ולא מרצון, ותנאי ספרות העינה מעכבים, הנה גם מצב הנפש עווה בוה הרבה.

רחשוי השירה ואופני השירה, אם אין את נכנעים למדה אחת תמיד ולתכנית אחת, שונים הם ומשונים. הרוח נשבע מכחוץ והנק נרחה ועומדת על סתת תהוטן, ומצערך תדבר, אם גם לאחרים תאמיר להיות לה. לפצע נחרול להקשיב אל חרדה לבט עט ונרכין אונטו אך להנאמר והטסור, וביתר ליה אך הוא נאמר וטסור; ואו חמורייאנים עט לשחות ננד הרים וואניה חקלע למקום ישילכה תגלים. ואף אני באתי לספר ונטצאות מקשיב, וככל אשר הרחמתי נדור טעצי הייתי אך שוטע . . .

בעת אשר בחרתי את האגדות השונות מימי העלה וחוקפותיה השונות זו נטיזה שונות מתרוצצות בקרבי. יש שהעוניים התולדאים, האישים התולדאים או היצירות התולדיות משטו את לבי, בדברי-חzon הבירקו לננד עיני שלל הצבעים הרבבים, בענייני נאלה וחתוף; אחרי אתיו הרחוקים ראש שבט-ישראל הקשבי לכול גענענעריהם לשיבה ולחרות; ומימי הנורות והצרות המעניות על העם הנודד ראיתי אך דמעה ועוני, וארא עיי מתסלש באפר ומקש רחטים מלאה. בריית קרבנותיהם וגענענעריהם. משברי האהבה לאלהים והצעקה לאלהים. אם הבנים מכבה על בניה כי אבדה טנהה, והאב שבשים אף הוא יעתה אבל . . .

ויש שرك האגדה העורמה, חזקנדים וכל רחשוי החיים של תאילביב עטש, כאשר הוא אדם המתרפק על העולם ובינה לו את העולם שבו את נפשי שבי, ואמרתי להזכיר להם ציון. מאנשים מתחנצת נפשם מצער הננות ומצער החטא שומעים עט דבר-יטספַר ומשל סשותים על חגטלי הטעוב והרשע. אתם רואים צדיק נכשל וכפוף עליה; הנה המועל אומר לעלות וגם הוא אף עולה, ולבסוף הוא טפל, נופל מבלי אשר יוסף קום.

ביס של מסורה דתית ויסטורי-תולדת רואים אתם לפעמים אי' דשא, ועל יד ספרים וספריו ספרים של מחשבות וחיקום, של חשוכות וטענות על כל תועלוי החיים ומשברי החיים, הנה נס רשמי האלפאנטיא של החיים.

והנה אומרים את לנו בשרותו אלו טעכון נפשנו ומניין לכנו, ועוד הטעם הנה נדחים ונכנטים לב דרכי טולי הדריכים השונים ומחפש הנימיות המתקרבים אל הקודש או להפוך מתרחקים ממסורות הברית. הרי חום ואמונה-עם, והרי סער הרוזות, הנה מושב בני חטאות, והנה טמפלת אלים או בני השטן; הנה אור ושמש בוער והנה נס טכניים אופפים נגנום . . .

וכשאחתה בא לסדר שוב את פרקי האגדה, אשר מצאת ואספה בחפניך, לסדר את כל הדריכים השונים, הדברים המוגבלים והכטליים, הלאומיים והאנושיים, הייחידיים והצטוריים הרחוקים זה מזה בזטן ובמקום והשונים גם בצורתם, בדרךם ובמוניהם, ואחתה מבקש לאספסם לאספה אחת, הנה כאמור, הרבה אופנים ישנים לבניין, או שהחובן יהיה לטהה, או זמני האגדות או דרכי היוצרה, ואנו אוחזים בזיה ובה, כי בחירות אוסן אחד ברור וטוחלת הוא כמעט דבר נמנע. אך מסדר פרקי עין אחד בשלמותו, ונושא העניין מהיב להמשיך החגיגות בזטנים רבים, ובכך עברת ממאה למאה, ולפעמים גם טאלף לאלף, הגענו לעניין השני ועלינו לשוב אל המועדים הראש. לא קלה היא עבדה כזאת. ואם שנייה בהסתוכיס וקשרוריהם, גם הקדמתי את המאוחר, אם בשניה אם בכונה, הנה סוף סוף רוב האגדות בפני עצמן הן קיימות.

בשדה החסידות, באגדה החסידית נעוצה כאשר כבר הזכרתי ראשית עבדתי ושתי אליה לבי בימים שעברו — ועל כן מלאה היא את כל התקופה الأخيرة בקובצי, אם גם שבתי ברבות הימים להבחון ולהשוו אחרית על דרכה וטהלה וגם על דבר מהותה וערכתה לנו, ואם נס הרבה דברי אגדה וספרים מהעולם שמצויה לה ראויים היו לעבד במדעה לא פתיחה מלאה ורך אפס מקום.

עלי להעיר עוד, כי בטה שציינתי באיזה דכיד-אגדה, כי מן השטועה הם בידי או כי מקונדרסים יהודים נלקחו, אפשר כי כבר נארתו בכח ובמקורים יותר נאמנים ורך משכחה או מחסرون ידיעה רשמתי כזאת, והן בעיקר בדברי שירה ולא בדברי תורה הרי עסקין. ואם דלה היא המנה שהבאתי לעמלה זה, שהביאו הקודמים לי שעתקו במקצע זה בשירה ובטרע, הן על הבאים אחרית או גם החיים אתנו להוסיפה. וכמה כמה עוד להוסיפה להחברים, שעמדו לי בהסזר. ולאלה שנשאו אתי במשא ההגהה, הגני מביע בזה את תודתי.

ברלין, נוח-שלום טריינג.